

Obaveza Srbije prema Evropskoj uniji da do 2020. godine dostigne potrošnju iz obnovljivih izvora energije od 27 odsto biće gotovo sigurno ispunjena, zbog velikog hidropotencijala i unosnih podsticajnih mera za investitore, smatra stručna javnost.

U skladu sa tim predviđanjima je i izjava Aleksandra Antića, ministra rudarstva i energetike, koji je ovih dana istakao da će Srbija do kraja ove godine imati još 250 megavata struje dobijene iz obnovljivih izvora energije a sledeće godine još oko 200 do 250 megavata električne energije. U ovom trenutku iz OIE Srbija već troši 23 do 24 odsto energije tako da uz planirane investicije u narednom periodu, o kojima je govorio ministar Antić, postavljeni cilj izgleda sasvim dostižno.

Kada je reč o obnovljivim izvorima energije u Srbiji je na distributivnu mrežu priključeno 83 megavata, a planirano je da zaključno sa 2020. godinom ta cifra bude 1.090 megavata. S obzirom da tek predstoji ili je već u toku gradnja velikih vetroparkova od kojih će svaki biti sa trocifrenim brojem megavata cilj postavljen do 2020. godine deluje kao ostvarljiv ali samo pod uslovom da se pospeši izgradnja malih hidroelektrana (naročito onih koje poseduju instalisanu snagu veću od 10 megavata). Naime, predviđeno je da za tri godine kapacitet malih hidroelektrana u Srbiji dostigne nivo od 438 megavata. Kako sada stvari stoje iz vetroparkova je na mreži 25 megavata, iz malih hidroelektrana 34,9 megavata, solarne energije 7,9 megavata, biogasa 4,9 megavata i deponijskog gasa 10,3 megavata.

Ako pogledamo strukturu proizvodnje električne energije u Srbiji lako ćemo doći do zaključka da će naša zemlja dostići postavljeni cilj u potrošnji OIE do 2020. godine isključivo zahvaljujući činjenici da se velika proizvodnja ostvaruje u velikim hidroelektranama u vlasništvu Elektroprivrede Srbije dok je količina struje dobijena iz drugih obnovljivih izvora još uvek veoma mala, gotovo simbolična. Na tom planu se svakako ništa neće promeniti dok se ne izgrade velikih vetroparkova i hidroelektrana

U Srbiji se najviše struke dobija iz termoelektrana, 28.849 gigavat sati ili 74 odsto. Iz velikih hidroelektrana se proizvodi 9.505 gigavat sati ili 24 odsto (od te cifre na male hidroelektrane otpada svega dva odsto). Iz drugih OIE se dobija svega tri odsto struje i to iz elektrana na vetar 68,09 gigavat sata, solarnih elektrana 14,79 gigavat sati, iz biogasa 79,38 sati, iz biomase 21,45 gigavat sati a iz deponijskog gasa 3,25 gigavat sati. Na prirodni gas u svrhu proizvodnje električne energije iz kombinovane proizvodnje 136,26 gigavat sati i industrijskih energana 386,46 gigavat sati.

Ekspert za energetiku Vojislav Vuletić naglašava za Danas da je cilj o 27 odsto potrošnje iz obnovljivih izvora energije do 2020. godine i više nego dostižan jer je realno utemeljen.

- Kada je Srbija preuzela tu obavezu prema Evropskoj uniji uzeto je u obzir to što je naša zemlja bogata hidropotencijalima koji spadaju u obnovljive izvore energije. Shodno tome nije

bilo teško izračunati koliki procenat možemo da dostignemo do 2020. godine. Kada je reč o visokom udelu vetroparkova u izgrađenim obnovljivim izvorima energije u Srbiji razlog treba tražiti u tome što je fid-in tarifa za dobijanje struje iz takvih postrojenja veoma visoka i uloženi kapital se brzo obrne što je izuzetno privlačno za investitore - objašnjava naš sagovornik.

Fid-in tarife u Srbiji zavise od izvora iz koga se dobija struja kao i od snage postrojenja. Cena za hidroelektrane je od šest do 12,6 evrocenti po kilovat-času. Za biomasu od 8,22 do 13,26. Za biogas od 15 do 18,33 evrocenta po kilovat-času. Za struju iz otpada se plaća 8,44 do 9,2 evrocenta po kilovat-času. Za elektrane na vetar otkupna cena je 9,2 a za solarne elektrane od 12,4 do 14,6. Iz geotermalnih elektrana se dobija struja koju EPS plaća 8,2 a iz elektrana na otpad 8,57 evrocenti po kilovat-času. Za elektrane koje kombinovano proizvode električnu i toplotnu energiju cena je 7,45 do 8,2 evrocenta po kilovat-času.

Među najvećim proizvođačima OIE u Srbiji u ovom trenutku se izdvajaju italijansko-srpska kompanija MK Fintel Vind (u kojoj svoj kapital ima jedan od najbogatijih biznismena u Srbiji Miodrag Kostić) koja trenutno ima dva vetroparka Kula, snage 9,9 megavata i La Piccolina - 6,6 megavata. Belgijska kompanija Elicio izgradila je vetropark Malibunar, snage osam megavata. Među velikim investitorima u oblasti obnovljivih izvora energije treba izdvojiti i domaću firmu Solar enerđži, koja ima dva solarna parka na teritoriji opštine Kladovo.

Izvor: danas.rs